

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ รูปแบบการท่องเที่ยวของนักศึกษา ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน นางสาว รักธิตา ศิริ

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทักษิณา คุณารักษ์ ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ จงจิต ศรีพรรณ โรเบิร์ต กรรมการ
อาจารย์ อนัญญา รัตนประเสริฐ กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง รูปแบบการท่องเที่ยวของนักศึกษาภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงรูปแบบการท่องเที่ยวของนักศึกษาในกลุ่มดังกล่าว โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 200 คน และ ใช้แบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-ended questionnaire) เพื่อรวบรวมข้อมูล ผลการศึกษาปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เดินทางท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน และ เลือกการจัดการการเดินทางท่องเที่ยวด้วยตัวเอง มากกว่าซื้อทัวร์เหมาจ่าย (Package tour) โดยเลือกที่จะเดินทางท่องเที่ยวร่วมกับครอบครัว/ญาติมากที่สุด ส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่า 3,000 บาทต่อครั้ง ก่อนเดินทางจะมีการหาข้อมูลการท่องเที่ยว จากเพื่อน/บุคคลที่เคยไปมาก่อนมากที่สุด รองลงมาคือ จากประสบการณ์การเดินทางท่องเที่ยวของตน ข้อมูลที่ต้องการมากที่สุดเป็นข้อมูลด้านสถานที่/กิจกรรมการท่องเที่ยว รายการท่องเที่ยวที่กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจคือรายการท่องเที่ยวประเภทหาดทราย ชายทะเล รองลงมา คือ รายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่า ประเทศไทยควรให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมทางการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

ผลการศึกษเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งได้แก่ เพศ การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยว และการพักค้างคืน พบว่ามีความสัมพันธ์กับรูปแบบการท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มตัวอย่างเพศชายเดินทางท่องเที่ยวร่วมกับกลุ่มเพื่อน และ ครอบครัว/ญาติ ในสัดส่วนที่เท่ากัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงเดินทางท่องเที่ยวร่วมกับครอบครัว/ญาติ มากกว่าเดินทางท่องเที่ยวร่วมกับกลุ่มเพื่อนถึงสามเท่า

กลุ่มตัวอย่างที่เดินทางท่องเที่ยวร่วมกับครอบครัว/ญาติ มีการวางแผนการเดินทางท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เดินทางท่องเที่ยวร่วมกับกลุ่มเพื่อน หรือเดินทางท่องเที่ยวโดยลำพัง ผลการศึกษาพบว่า การวางแผนการเดินทางท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวอีกด้วย

การเดินทางท่องเที่ยวแบบไปเช้าเย็นกลับนั้น เป็นการเดินทางท่องเที่ยวร่วมกับกลุ่มเพื่อน ในขณะที่การเดินทางท่องเที่ยวแบบพักค้างคืนเป็นการเดินทางท่องเที่ยวร่วมกับครอบครัว/ญาติ ส่วนการเดินทางท่องเที่ยวที่มีระยะเวลายาวนาน มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวที่เพิ่มสูงขึ้น และมีความสัมพันธ์กับการแสวงหาข้อมูลการท่องเที่ยวที่เพิ่มสูงขึ้นด้วย แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการพักค้างคืนมากกว่า 6 วัน จะใช้ประสบการณ์การเดินทางท่องเที่ยวของตนเองมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการพักค้างคืน 4-6 วันก็ตาม ข้อสังเกตที่พบจากการศึกษครั้งนี้ยังไม่สามารถอธิบายให้ชัดเจนได้

ข้อเสนอแนะในการศึกษครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยว หรือ หน่วยงานของรัฐ ที่ต้องการส่งเสริมการท่องเที่ยวสำหรับเยาวชน ควรมุ่งเน้นประเด็นการขายไปที่การท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนที่แท้จริง โดยเน้นการให้ข้อมูลการท่องเที่ยว โดยเฉพาะข้อมูลด้านสถานที่/กิจกรรมการท่องเที่ยว ผ่านวิธีพูดแบบปากต่อปาก (Word - of - mouth) หรือ การขายผ่านผู้นำความคิด (Opinion leader) เช่น ผ่านไปยังครอบครัว/ญาติ ซึ่งเป็นผู้มีส่วนในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว ควรส่งเสริมรายการท่องเที่ยวประเภท หาดทราย ชายทะเล ควบคู่กับ รายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม และ ให้กลุ่มตัวอย่างมีอิสระในการเลือกรายการ และ กิจกรรมการท่องเที่ยว โดยค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวแต่ละครั้ง มีราคา 1,000-2,000 บาท ในกรอบระยะเวลาการเดินทางท่องเที่ยว 1-3 วัน

Independent Study Title	Travel Patterns of Mass Communication Department Students, Faculty of Humanities, Chiang Mai University		
Author	Raktida Siri		
M.A.	Tourism Industry Management		
Examining Committee	Assistant Professor Dr. Taksina Kunarucks	Chairman	
	Associate Professor Chongchit Sripun Robert	Member	
	Lecturer Ananya Ratanaprasert	Member	

ABSTRACT

The study on Travel Patterns of Mass Communication Department Students, Faculty of Humanities, Chiang Mai University was aimed at studying travel patterns of this group of students.

Two hundred students were surveyed using a close-ended questionnaire. Analysis found that the majority travelled with family members or relatives for pleasure or relaxation and did not purchase package tours. Expenses for one trip averaged more than 3,000 baht. The primary sources of information on potential destinations were friends and people who had previously visited the location, followed by reliance on their own travel experience. Information most desired included locations and types of activities available at the site. The most popular travel programs were to ocean beaches, followed by eco-tourism programs focused on the importance of the environment.

Of the personal factors surveyed, three (gender, travel planning practices, and length of stay) were statistically correlated with travel patterns. Specifically, whereas men were equally likely to travel with family members/relatives or in groups of non-related individuals, women were more than three times as likely to travel with family members/relatives. Individuals

travelling with family members/relatives were more likely to make travel plans than those travelling with friends or alone. Planning was also directly correlated with the cost of the planned trip. Day trips were mostly taken with friends, while longer stays were usually with family members/relatives. As would be expected, longer stays were directly correlated with higher trip expenses. Length of stay was generally positively correlated with efforts to seek additional information, although for stays over six nights, the percentage of respondents relying only on their own information increased over that for stays of four to six days. The reason for this shift was not immediately obvious.

Based on the results of this study, it is suggested that private tour companies and government tourist-related organizations when developing activities for young travellers should emphasize travel for pleasure and/or relaxation and should provide details about available activities at various locations. However, the most effective method of information distribution was word-of-mouth via family members/relatives, who are most likely to make the travel decisions. Tour activities related to ocean beaches and eco-tourism programs that do not damage the environment are most likely to interest the youth travellers. Furthermore, the youth travellers should be offered choices of travel activities costing 1,000-2,000 baht per person for a one to three day trip.